

כַּךְ אֶתְגַּדֵּל וְכַךְ אֶתְקַדֵּשׁ

[Kakh Et-gadel V'khah Et-kadesh]

בֵּין דְּבָרִים נוֹפְלִים וּבֵין דְּבָרִים קָמִים בְּחַפְזוֹן
הֵי־שׁ מָקוֹם לְשׁוּקָהּ, לְנִשְׁאָר?
בֵּין דְּבָרִים מֵתִים וּבֵין דְּבָרִים חַיִּים
הֵי־שׁ מָקוֹם לְחַי בְּשִׁלּוֹה בְּבֵיתוֹ,
לִיּוֹשֵׁב בְּמִקְוֵמוֹ, לְרוֹאֶה, לְנִרְאֶה?
אֲנִי שׁוֹפֵט, דָּן יָחִיד יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶּן,
וְאֵין מֵאֲשִׁים וְאֵין נֶאֱשָׁם
רַק עֲדִים, עֲדִים, עֲדוּיּוֹת, עֲדוּיּוֹת.
בִּילְדוּתִי יָדַעְתִּי מַה־י מַחְלָה בְּאָדָם.
הִבְנַתִּי חַיּוֹת חוֹלוֹת,
בְּבִגְרוּתִי לְמַדְתִּי שְׁגָם עֲצִים
יְכוּלִים לְהַיּוֹת חוֹלִים וְלִסְבֹּל בְּדוּמְיָה.
אֲנִי עוֹד אֶחֱיָה לְהַבִּין אֶבֶן חוֹלָה,
סָלַע סוֹבֵל, צוּר בְּצָרָה.
כַּךְ הִיקוֹם יִתְעַגֵּל בִּי. דוּמָם
דוּמָם מְדַבֵּר וְהַחַי יָדוּם. זֶה מְקוֹמִי
וְכַךְ אֶתְגַּדֵּל וְכַךְ אֶתְקַדֵּשׁ.

Between things falling and things taking place
Is there a place for the lingering, for the lasting?
Between things dying and things that are living
Is there a place for tranquil home life,
For one to sit in place, seeing, being seen?

I decide, a solitary judge sitting on the bench
No plaintiffs and no accused
Only lots of witness, lots of testimonies.

In my youth I knew about human sickness,
I understood sick animals.
As an adult I learned that trees also
Can be sick, suffering in silence.
I will yet live to understand a sick rock,
A suffering stone, a languishing ledge.
So will the world come full circle within me. The inanimate
Speak silence and the living will ultimately be silent. This is my place
And so may I be magnified [*et-gadel*] and so may I be sanctified [*et-kadesh*].